

נאמר אם תשכבון בין שפתים, אם ודאי לעשות שם פריה ורביה. ובאלה הארבעה נכנסו לפודס הארבעה הללו. אלו שנכנסו עם קלפות, אחד הציץ ומת, אחד הציץ ונפגע, ואחד יצא לשמד (יצא לתרבות רעה), הרביעי שנכנס למח האגוז, נכנס בשלום ויצא בשלום. זה שנאמר בו הציץ ונפגע, נכנס בענג ולא נכנס בו כראוי, התהפך לו לנגע, וזה נהר שיוצא מעדן, שהוא סימן ענ"ג, ע'דן נ'הר ג'ן, כאן אסור והתר, טמאה וטהרה, כשר ופסול.

ויקח יהו"ה אלהי"ם את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה. בא וראה, הקדוש ברוך הוא למד את האדם תורה, זהו שכתוב אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם, וזהו ויניחהו בגן עדן, זה הגן של התורה, לעבדה - במצוות עשה של התורה, שהוא זכור, הנזכר, ולשמרה - במצוות לא תעשה, שהוא שמור, הנקבה. את האדם שהיה כדיוקן של התורה, שא"ת לרבות התורה שנתנה לאדם מא' עד ת', שנתנה מימין ומשמאל, ששם מצוות עשה ולא תעשה, מצוות של עשה מימין כנגד ו"ה זכר"י, וזה זכרונות, מצוות של לא תעשה משמאל כנגד י"ה שמ"י, העמוד האמצעי כולל שניהם, יהו"ה שמו, והוא קול השופר מצד האם העליונה שהיא שופר. התקיעה היא מצד הימין, ושברים מצד השמאל, השלשלת שהיא תרועה מצד של שניהם.

בראשית, (בר"א ש"ח), ברא אלהי"ם. האלהי"ם הנה היא האם העליונה, שרוכבת ועולה

פריה ורביה, עליה אתמר (תהלים סח יד) אם תשכבון בין שפתים, אם ודאי למעבד תמן פריה ורביה.

ובאל"ן ארבעה עאלו לפודס אל"ן ארבעה, אל"ן דעאלו בקליפין חד הציץ ומת, חד הציץ ונפגע, וחד אשתמד (נ"א נפק לתרבות רעה), רביעאה דעאל במוחא דאגוזא עאל בשלם ונפק בשלם, האי דאתמר ביה הציץ ונפגע, עאל בענג ולא עאל ביה פדקא יאות, אתהפך ליה לנגע, ודא נהר דיוצא מעדן, דאיהו סימן ענ"ג ע'דן נ'הר ג'ן, הכא אסור והתר טומאה וטהרה כשר ופסול.

ויקח יהו"ה אלהי"ם את האדם ויניחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה (בראשית ב טו). תא חזי קודשא בריך הוא אוליף לאדם אורייתא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כז) אז ראה ויספרה הכינה וגם חקרה ויאמר לאדם, ודא איהו ויניחהו בגן עדן, דא גן דאורייתא, לעבדה בפקודין דאורייתא דעשה דאיהו זכור דכר, ולשמרה בפקודין דלא תעשה דאיהו שמור נוקבא, את האדם דהוה בדיוקנא דאורייתא, דא"ת לרבות אורייתא דאתיהיבת לאדם מא' ועד ת', דאתיהיבת מימינא ומשמאלא, דתמן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דעשה מימינא לקבל ו"ה זכר"י ודא זכרונות, פקודין דלא תעשה משמאלא לקבל י"ה שמ"י, עמודא דאמצעיתא פליל תרוייהו יהו"ה שמייה, ואיהו קול השופר מסטרא דאימא עלאה דאיהו שופר, תקיעה איהי מסטרא דימינא, ושברים מסטרא דשמאלא, שלשל"ת דאיהי תרועה מסטרא דתרוייהו.

בראשית (בר"א ש"ח) ברא אלהי"ם, האי

אלהי"ם איהי אימא עלאה, דרכיבת וסליקת בתרועה (ראיה